

**NAGRODY NAUKOWE
POLSKIEGO TOWARZYSTWA
GEOLOGICZNEGO
SCIENTIFIC PRIZES
OF THE POLISH
GEOLOGICAL SOCIETY**

**NAGRODA NAUKOWA
IMIENIA LUDWIKA ZEJSZNERA
ZA ROK 1985**

Powołana przez Zarząd Główny Polskiego Towarzystwa Geologicznego komisja przyznała Nagrodę Naukową im. Ludwika Zejsznera za rok 1985 Kazimierze Malik i Barbarze Olszewskiej za pracę: „Studium sedimentologiczne i mikropaleontologiczne warstw grodziskich w profilu Żegociny (Karpaty fliszowe)” opublikowaną w 54 tomie *Annales Societatis Geologorum Poloniae*.

Laureatki:

KAZIMIERA MALIK

Kazimiera Malik urodziła się w Kuźnicy Skakawskiej, w Wielkopolsce Południowej i w regionie tym otrzymała wykształcenie podstawowe i średnie. Studia geologiczne odbyła na Wydziale Nauk Przyrodniczych Uniwersytetu Wrocławskiego im. B. Bieruta, uzyskując w roku 1974 dyplom z wyróżnieniem i tytuł magistra geologii stratygraficzno-poszukiwawczej. W latach 1974–1977 była słuchaczką Studium Doktoranckiego, prowadzonego wspólnie przez Zakład Nauk Geologicznych Polskiej Akademii Nauk oraz Instytut Nauk Geologicznych Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie. Stopień doktora nauk przyrodniczych uzyskała w roku 1979 na Wydziale Biologii i Nauk o Ziemi Uniwersytetu Jagiellońskiego na podstawie rozprawy „Sedymентация zlepieńców warstw grodziskich i mikrofacje ich egzotyków wapiennych”, napisanej pod kierunkiem prof. dr hab. Elżbiety Mościckiej. Od 1978 roku pracuje zawodowo, najpierw jako starszy asystent, potem adiunkt, na Wydziale Nauk o Ziemi Uniwersytetu Śląskiego w Sosnowcu, gdzie prowadzi wykłady i ćwiczenia w zakresie sedimentologii i petrografii skał osadowych. Głównym przedmiotem badań laureatki jest sedimentologia dolnokredowych i górnokredowych osadów w Karpatach fliszowych oraz analiza mikrofacjalna egzotyków i fliszu wapiennego. K. Malik jest autorką kilkunastu komunikatów, artykułów i abstraktów, a nagrodzona praca jest pierwszą ważniejszą z jej opublikowanego dorobku naukowego.

BARBARA OLSZEWSKA

Barbara Olszewska urodziła się w Krakowie. Drogę zawodową rozpoczęła nauką w Technikum Geologicznym, gdzie miała możliwość zetknięcia się z wykładającymi tam pracownikami naukowymi Akademii Górniczo-Hutniczej, co w znacznym stopniu przyczyniło się do rozbudzenia u laureatki zainteresowań badaniami naukowymi. Po podjęciu, w roku 1961, pracy w Oddziale Karpackim Instytutu Geologicznego (na stanowisku technika) kontynuuje zainteresowania naukowe poprzez wyższe studia zawodowe na Wydziale Geologiczno-Poszukiwawczym Akademii Górniczo-Hutniczej. W roku 1969 kończy studia uzyskując stopień inżyniera geologa górniczego. Następnie uczestniczy w studium doktoranckim prowadzonym wspólnie przez Zakład Nauk Geologicznych Polskiej Akademii Nauk i Instytut Nauk Geologicznych Uniwersytetu Jagiellońskiego. Stopień doktora nauk przyrodniczych uzyskuje w roku 1978 w Zakładzie Nauk Geologicznych Polskiej Akademii Nauk na podstawie pracy „Biostratygrafia osadów kredy górnej i paleogenu centralnej części jednostki dukielskiej w Karpatach polskich na podstawie otwornic” (*Biul. Inst. Geol.* nr 326, 1980). Stopień doktora habilitowanego nauk przyrodniczych w zakresie mikropaleontologii uzyskuje w roku 1985 w Instytucie Geologicznym Centralnego Urzędu Geologii na podstawie rozprawy: „Interpretacja paleoekologiczna otwornic kredy i paleogenu polskich Karpat Zewnętrznych” (*Biul. Inst. Geol.* nr 346, 1984). Głównym przedmiotem badań laureatki są małe otwornice, ich rozmieszczenie w czasie i przestrzeni (stratygrafia i biogeografia) oraz ich wykorzystanie do odtworzenia warunków sedimentacji utworów Karpat Zewnętrznych. Zagadnieniom tym poświęcona jest większość z ponad 50 opublikowanych prac. Poza Karpataми badania laureatki obejmują podobne problemy innych rejonów paleogeograficznej prowincji Tetydy (Maroko, N Ameryka) oraz przyległej części obszarów platformowych. Problemom taksonomicznym otwornic poświęciła laureatka roczny pobyt na University of California, Los Angeles (1984–1985). Ponadto laureatka brała udział w pracach międzynarodowych programów badawczych nad granicą Eocen/Oligocen (IGCP Project 174) oraz ewolucją północnych brzegów Tetydy (IGCP Project 198), dla którego opracowała biogeografię otwornic tytonu.

Ważniejsze publikacje Barbary Olszewskiej

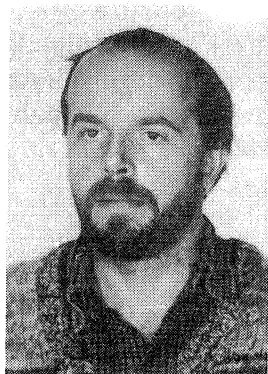
1980. Les sediments bathypelagiques de l'Eocene des flysch rifains. *Mines, Geologie et Energie* (Rabat), 48. (Wspólnie z J. Morgiel i W. Sikorą).
1981. O niektórych zespołach małych otwornic serii okiennej z Sopotni Małej, Mszany Dolnej, Szczawy i Klęczan. *Biul. Inst. Geol.*, 331.
1981. Biostratigraphy of the Polish External Carpathians based upon agglutinated foraminifera. *Micropaleontology*, 27. (Wspólnie z J. Morgiel).
1982. Uniformity of the Tethyan faunas from Cretaceous and Paleogene as shown by foraminifera from Marocco and Polish Flysch Carpathians. *Cahiers de Micropaleontologie*, 3. (Wspólnie z J. Morgiel).
1984. Biostratygrafia serii menilitowo-krośnieńskiej w okolicy Przemyśla (jednostka skolska, polskie Karpaty zewnętrzne). *Biul. Inst. Geol.*, 340.
1984. Otwornice bentoniczne podmenilitowych margli globigerinowych polskich Karpat zewnętrznych. *Pr. Inst. Geol.*, 110.
1985. Otwornice warstw menilitowych polskich Karpat zewnętrznych. *Ann. Soc. Geol. Polon.* 55.

**NAGRODA NAUKOWA
IMIENIA LUDWIKA ZEJSZNERA
ZA ROK 1987**

Powołana przez Zarząd Główny Polskiego Towarzystwa Geologicznego komisja przyznała Nagrodę Naukową im. Ludwika Zejsznera Krzysztofowi Görlichowi za pracę „Glacimarine sedimentation of muds in Hornsund fjord, Spitsbergen” opublikowaną w tomie 56 (1–2) *Annales Societatis Geologorum Poloniae*.

Laureat

KRZYSZTOF GÖRLICH

Urodzony 5 marca 1950 w Krakowie, tu ukończył Liceum im. B. Nowodworskiego w 1968 roku. Po dwóch latach studiów geograficznych na Uniwersytecie Jagiellońskim, rozpoczął studia w zakresie oceanografii fizycznej na Uniwersytecie Gdańskim, które ukończył w 1974 roku.

W latach 1975–1979 był uczestnikiem studium doktoranckiego w Instytucie Geologii i Surowców Mineralnych AGH w Krakowie. Tu także obronił w 1979 roku pracę doktorską „Mineralogia i sedymentacja osadów ilastych Basenu Gdańskiego” wykonaną pod opieką naukową prof. Leszka Stocha.

Od roku 1979 pracuje w Zakładzie Geologii Dynamicznej Instytutu Nauk Geologicznych PAN w Krakowie, obecnie na stanowisku adiunkta.

Był uczestnikiem wypraw naukowych na Spitsbergen organizowanych przez Instytut Geofizyki PAN w latach 1982/83 (zimowanie w Polskiej Stacji Polarnej w Hornsundzie) oraz w 1985 r. W sezonie 1987/88 brał udział w III Geodynamicznej Wyprawie IGF PAN do Antarktyki Zachodniej.

Krzysztof Görlich jest członkiem Zarządu Głównego PTG od 1985 i od tegoż roku członkiem redakcji *Annales Societatis Geologorum Poloniae*. Jest także sekretarzem naukowym *Studia Geologica Polonica*, sekretarzem naukowym Komitetu Narodowego ds. SCAR (Naukowego Komitetu Badań Antarktydy) oraz zastępcą sekretarza naukowego Komitetu Badań Polarnych przy Prezydium PAN.

Jest żonaty i ma dwoje dzieci.

Zainteresowania naukowe laureata dotyczą procesów sedymentacji zawiesin w zbiornikach morskich, geochemii żelaza w procesach wczesnej diagenety oraz paleoklimatycznych interpretacji zapisu sedymentacyjnego we współczesnych osadach Bałtyku i mórz wokółantarktycznych.

Ważniejsze publikacje Krzysztofa Görlicha

- 1978. Iron in the Baltic Sea clay sediments. *Miner. Polon.*, 9. (Wspólnie z E. A. Görlichem i L. Stochem).
- 1980. Litologia i skład mineralny osadów z dna Basenu Gdańskiego. *Kwart. Geol.*, 24. (Wspólnie z L. Stochem i F. B. Pieczką).

1983. Rozdział *Sedymentacja ilasta* w podręczniku: R. Grodziński, A. Kostecka, A. Radomski, R. Unrug. *Zarys sedymentologii*, Wydawnictwa Geologiczne.
1985. Iron bearing minerals in the Baltic Sea surface sediments: A Mössbauer effect study. *Miner. Polon.*, 16. (Wspólnie z E. A. Görlichem i Pham Quoc Hungiem).
1987. Suspension settling effect on macrobenthos biomass distribution in Hornsund fiord, Spitsbergen. *Polar Research* (Oslo), n.s. 5 (2). (Wspólnie z J. M. Żajczkowskim).
1988. Micas and texture of the Recent muds in Spitsbergen fjords: study of suspension settling. *Ann. Soc. Geol. Polon.* 58 (1–2).

**NAGRODA NAUKOWA
IMIENIA HENRYKA ŚWIDZIŃSKIEGO
ZA LATA 1986 I 1987**

Komisja Nagrody Naukowej im. Henryka Świdzińskiego powołana przez Zarząd Główny Polskiego Towarzystwa Geologicznego przyznała w roku 1986 nagrodę Grzegorzowi Rackiemu za pracę: „Conodont biostratigraphy of the Givetian/Frasnian boundary beds at Kostomłoty in the Holy Cross Mts.” opublikowaną w 35 tomie *Acta Geologica Polonica*. W roku 1987 nagrodę otrzymał Paweł Aleksandrowski za pracę: „Tektonika regionu babiogórskiego: interferencja zachodnio- i wschodniokarpackich kierunków fałdowych” opublikowaną w 55 tomie *Annales Societatis Geologorum Poloniae*.

Laureaci:

GRZEGORZ RACKI

Urodzony 12 marca 1952 r. w Warszawie. W latach 1971–1976 studiował na Wydziale Geologii Uniwersytetu Warszawskiego. W roku 1976 uzyskał stopień magistra geologii na podstawie pracy dyplomowej pt. „Budowa geologiczna i wpływ górnictwa odkrywkowego na środowisko Sitkówka-Nowiny”. W tym samym roku rozpoczął pracę na Wydziale Nauk o Ziemi Uniwersytetu Śląskiego w Sosnowcu, gdzie pracuje do dziś, w Zakładzie Paleontologii i Stratygrafii, kierowanym przez prof. dr. hab. Aleksandra Jachowicza. W 1984 roku na podstawie opracowania pt. „Ramienionogi i ich znaczenie dla ekostratygrafii wapieni „żywetu” Gór Świętokrzyskich”, wykonanego pod kierunkiem prof. dr. hab. Gertrudy Biernat w Zakładzie Paleobiologii PAN w Warszawie, uzyskał tytuł doktora nauk przyrodniczych. Przedmiotem jego zainteresowań są głównie zagadnienia stratygraficzne, facjalne i ekologiczne dewonu świętokrzyskiego i śląsko-krakowskiego.

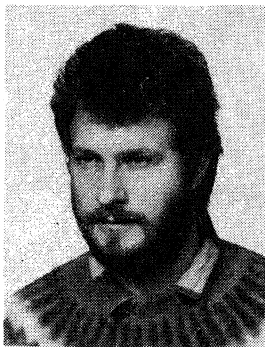
Grzegorz Racki jest autorem bądź współautorem 23 opublikowanych prac naukowych.

Ważniejsze publikacje Grzegorza Rackiego

1980. Ecology of the Upper Jurassic brachiopod bed from Julianka, Polish Jura Chain. *Acta Geol. Pol.*, 30/2 (współautor Z. Heliasz).
1981. Early Frasnian bioherms in the Holy Cross Mts. *Acta Geol. Pol.* 31/3–4 (współautor M. Szulczewski).

1981. Environmental interpretation of atrypid shell beds from the Middle to Upper Devonian boundary of the Holy Cross Mts and Cracow Upland. *Akta Geol. Pol.*, 31/3–4 (Współautor A. Baliński).
1982. Ecology of the primitive charophyte algae: a critical review. *Neues Jb. Geol. Paläont. Abh.*, 162/3.
1984. Stratygrafia dewonu antykliny Dębnika. *Kwart. Geol.*, 28/3–4 współautor M. Narkiewicz).
1985. Conodont biostratigraphy of the Givetian/Frasnian boundary beds at Kostomłoty in the Holy Cross Mts. *Acta Geol. Pol.*, 35/3–4.
1985. The Givetian to Frasnian succession at Kostomłoty in the Holy Cross Mts, and its regional significance. *Bull. Acad. Pol. Sci., Earth Sci.*, 33/3–4 (współautorzy E. Głuchowski i J. Malec).
- 1986 Rhynchonellid-dominated late Devonian brachiopod assemblage from the Holy Cross Mts. *Acta Palaeont. Pol.*, 31/1–2 (współautor G. Biernat).
1986. Middle to Upper Devonian boundary beds of the Holy Cross Mts: brachiopod responses to eustatic events. In: O. H. Walliser (ed.) *Global Bio-Events*, Springer.
1986. Brachiopod ecology of the Devonian carbonate complex and problem of brachiopod hyposalinity. In: Les Brachiopodes fossiles et actuels, *Actes du 1er Congres Intern. sur les Brachiopodes*, Brest, 1986; *Biostratigraphie du Paléozoïque*, 4.
1987. Korelacja i rozwój górnego dewonu między Dębnikiem a Zawierciem. *Kwart. Geol.*, 31 (współautor M. Narkiewicz).

PAWEŁ ALEKSANDROWSKI

Urodzony 27 marca 1953 we Wrocławiu, gdzie też uczęszczał do szkół, uzyskując w 1971 r. świadectwo dojrzałości w tamtejszym Liceum Ogólnokształcącym im. Piastów Śląskich. Następnie podjął studia geologiczne na Uniwersytecie Wrocławskim, kończąc je w 1976 r. z wyróżnieniem na podstawie wykonanej pod kierunkiem J. Oberca pracy dyplomowej poświęconej geologii serii metamorficznych wschodnich Karkonoszy.

Następnie po odbyciu służby wojskowej i ukończeniu Szkoły Oficerów Rezerwy Artylerii w Toruniu, został przyjęty na studia doktoranckie w Instytucie Nauk Geologicznych PAN. W okresie odbywania studiów doktoranckich prowadził badania strukturalne w strefie fliszowej Karpat. W 1984 r. obronił tezę rozprawy doktorskiej pt. „Analiza strukturalna płaszczowiny magurskiej w rejonie Babiej Góry” przygotowanej pod kierownictwem naukowym K. Birkenmajera. Od 1982 r. jest pracownikiem Instytutu Nauk Geologicznych Uniwersytetu Wrocławskiego. Prowadzi zajęcia dydaktyczne w zakresie kartografii i intersekcji geologicznej oraz geologii strukturalnej. Żonaty, dwoje dzieci.

Od 1979 r. jest członkiem Polskiego Towarzystwa Geologicznego.

Ważniejsze publikacje Pawła Aleksandrowskiego

1980. Step-like tectonic lineation in the Magura flysch (Western Outer Carpathians). *Rocz. Pol. Tow. Geol.*, 50 (3–4).
1985. Graphical determination of principal stress directions for slickenside lineation populations: an attempt to modify Arthaud's method. *J. Struct. Geol.*, 7 (1).
1985. Interference fold structure of the Westetn Flysch Carpathians in Poland. *Carpatho-Balcan Geol. Assoc., 13-th Congress Proc. Reports*, Pt. I.
1986. Frontally and surficially fluidized slump to debris flow sheets in an alluvial sequence, Lower Permian, Intrasudetic Basin. In: *Intern. Assoc. Sedimentologists 7th European Regional Meeting Excursion Guidebook*, Ossolineum. (Wspólnie z W. Śliwińskim i J. Wojewodą).
1986. Zadania analizy strukturalnej w Karpatach fliszowych. *Prz. Geol.*, 10.